

плика, илъ ковчежецъ, илъ вретище (чваль), подоба-
ва да иматъ ёдинъ осбенъ знакъ (блакъ), който со-
стоіва, отъ первійтѣ бѣкви (словіа) на лицето къ ко-
мѣто сѧ проважда, за да не сѧ слѣчи погрѣшка.

За окрашнството.

Отъ нѣжднійтѣ состоіства є, и окрашнството на
посланіята, което подоба-ва совсѣмъ да има посланноспи-
сателатъ, за да воспріемни честъ отъ человѣците, както
чіный и изкѣстный оу работите си, безъ да намаца
кнїгата, да не попраска вомагата съ мастилото, и да
оупаѣза себеси списателя, да не писка погрѣшки, и послѣ
да стрѣжи съ пероножчето: чрезъ то, не самоте нѣгово
письмо сѧ развѣлка: но и чистстѧ сѧ повреждѣва.

Обикновенно є, да не исполнѣва посланносписа-
телатъ кнїгата, отъ началото до краятъ, и отъ всѣ-
кая страна. Но найпаче, тѣка и тамо, да естѣва
праздно място въ кнїгата: Н. п. личното нарицаніе,
подоба-ва да є писано, двѣ до четири перста на ши-
роко въ началото на вомагата, всредъ страната. —

Когато же сѧ соверша-тъ писмата, запечатватъ ги
съ бѣлины, илъ съ печатокъска. Чёрный вѣскъ обыкнов-
нваме само оу жаловито времѣ, и оу церкви-ните чи-
ны. А печататъ да є на самаго списателя, и да има
списанно имато на бногбка, който проважда по-
сланіето, а да не печатаме писмата съ други видови:
Н. п. съ пары, съ андукки, и прбчии неприличнii.

За отвѣтъ на писмата.

Політического (гражданопривѣтли-вого) благоразѣ-
міе мы обучи, какъ, когато пріемваме посланіе, колько-

Б